

Och kommer han, wi sakna icke wårn;
 Ty Swerge har båd' Bønder frut och jern,
 Bønder frut och jern.

7.

Sist, Bröder, tagom stopen uti händer
 Och drickom sen en skål för alla Lånder,
 Där för sin frihet Folket dör
 Och despotismens magt förstör!
 Må allas rätt och lag få likna den,
 Som ännu tryggas Swerges fria Mån!
 Swerges fria Mån!

Skålar

för

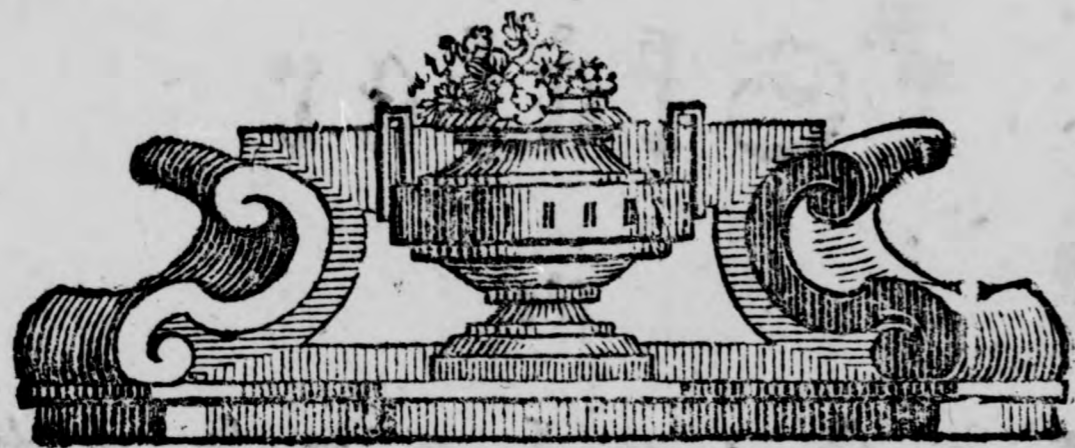
Fosterlandet

och dess

Grannar.

SEDERSTRÖM,
 trykt i Götteinska Tryckeriet, 1824.

Med glaset, Bröder, klingom nu tillsammans,
Och låt oss lekva här i fröjd och gamman,
Ja, låt oss fylla våra stöp
Högt upp till brädden allihop,
Och sedan tömma dem på Fädrens sätt:
Hurra! en skål för Sverges gamla Nit!
Sverges gamla Nit!

2.

En skål för Kung och Undersåter alla:
För både hög och låga, faller alla;
Ja hurelliga i vår ring
Drick, så att hjernan surrar fring!
Stor sak, om ingen utaf oss kan stå,
Vårt gamla Sverige står nog fast ändå,
Står nog fast ändå.

3.

En Skål nu och för våra äldsta Bröder,
Som bo på fjällen långt från nöre till söder;

Der gamla Nore fordom gick,
Och wankade med tveksam blick,
Till des att Swea, uti purpur-skud,
Mot honom kom som huld och trofast brud,
Huld och trofast Brud.

4

En skål för detta starka Par, som hvilat,
I fjäll-bädd högt bland nordens friska ilar,
Där Lejoninnan, trygg och tam,
Mot östern lyfter upp sin ram,
Och Nore sträcker ut sin starka arm
Från Västern fram för hennes hulda barm,
Hennes hulda barm.

5.

En skål nu och för våra älskade wänner,
Den skål'n bör drickas, så att man den känner.
Hell deras gamla Brödra-tro,
Lefwe de alla uti ro!
Hårdt slets af ödet våra yttre band:
De inre slitas ej af någon hand,
Ej af någon hand.

6.

En skål för honom och på östra sidan,
Som fredlig står med swärdet uti skidan.
Hwad angår oss hans skågg, gutår!
Det klippes af nu är från år —